

VII. kötet.

Budapest, 1892. október 2-án.

40. szám.

A dezinficziáltak.

— Kolerás humoreszk. —

Karcsi barátom, a ki az innét pár órányira fekvő B. helységben ügyvéd, sürgönyileg értesített, hogy okvetlenül elvár szombaton megünneplendő születésnapjára, és hogy hozzam magammal az összes közös jó barátainkat is.

Karcsi nekem olyan jó barátom, hogy felhívásának okvetlenül eleget kellett tennem, kerüljön az bármilyen áldozatba is.

Eleintén, bevallom, teljes lehetetlenségnek tartottam ezt, mert, nyíltan megmondom, mézesheteimet éltem az én kis Ágnesemmel, és mivel eddig még egyszer se mozdultam ki hazulról, kissé nehezemre esett az ilyen szándékkal való kirukkolás. Nem mintha félttem volna az én aranyos kis feleségecskémről, oh nem, mert hiszen itt volt kezemben a sürgöny, a corpus delicti, mely, azt hiszem, elég bizonyíték volt arra, hogy elmenésem kifogásnak ne lássék; hanem volt valami százszorta nagyobb bökkenő. A lakásom mellett levő lakásban ugyanis lakott a feleségecskémnek a mamácskája, és ő neki mindent kellett tudnia s az ő engedelmét kellett birnom minden fontosabb alkalommal. Ő volt a II-od foku bíróság.

A lakásomnak másik oldalán pedig lakott — talán el se fogják hinni — az én angyal feleségem anyjának a — mamája. Oh sajnáljanak, tisztelt olvasóim! Én bizony így laktam. Ugyebár erős vár volt az én otthonom? Duplán áldott meg a jó isten azzal, a miből másnak már az is sok, ha csak egygyel is bir belőle.

Tehát az ő tudomására is kellett mindennek jönnie, és

ő vagy jóváhagyta vagy megtagadta azt, a mit az előbbinél nagy nehezen el tudtam érni. Mert hiszen ő volt a III-ad foku bíróság, a curia (mumia alakjában). És be kell vallanom, én rajongok a nőkért; de a gyöngébb nemnek ilyenén formáitól jobban félek, mint tudj' Isten micsoda Herkópátértől.

Elküldtem tehát az én kis angyalomat, a ki aztán sugárzó szemekkel nyujtotta át a sürgönyt, melyen két aláírással volt nyugtatva az engedély.

Én pedig repülő szárnyakkal mentem ki a fészkeimből, és összeszedvén néhány barátomat, gondtalan szívvvel indultunk születésnapját ülő Karcsinkhoz.

Este kilencz órakor érkeztünk meg. Iszonyu hosszú terített asztal, diszítve a legkülönbözőbb fajtájú magyar borokkal, pezsgővel, és ki tudná felsorolni, micsoda alkoholos folyadékokkal, volt a helyzet signaturája. Karcsi pedig örömkönyeket hullatva karolta át régi és hű barátait.

Leültünk a vacsorához, mely lucullusi volt. Így még soha sem mulattunk, annyit még soha sem ettünk. Az ivást pedig sohasem felejttem el, az előbb említett sok üveg egyszerre csak eltűnt. És jött új meg új szállítmány a pinczéből. Ittünk mindenkinek az egészségére, még a fiamnak anyai nagyanyja és dédanyja sem került ki a figyelmünket.

Egyszóval leittuk magunkat, le egészen a sárga földig. Én, a ki valamivel kevesebbet ittam, kezdtem belátni,

hogy közeledik az elutazás ideje; de szemügyre véve a viszonyokat, az majdnem lehetetlennek látszott. Az asztal alatt feküdt a legnagyobb rész, a többi pedig szétszórva a szobában. És mivel másnap okvetlenül itthon kellett lennünk, behívtam egy pár háziszolgát, felrakattam őket egy nagy szekérre s kihajtottam velük az állomáshoz, gondolván, hogy reggelig majd csak kialuszsák mámorukat. A vonathoz érve beszállítottam őket mind egy kupéba, és miután én is közéjük ültem, megindultunk Budapest felé.

A ki ezt a jelenetet látta, sohsem felejtheti el életében. Képzeljének el, kérem, valami húsz, de alaposan berugott embert egy szűk kupében, egyik a másikon keresztülkaszul fekve, élénkítve a jelenet gyakori gyomorkönnyítésekkel. Ha azt mondom, hogy istáló, keveset mondtam e látvány esetelésére.

* Különben egészen csendesen viseltük magunkat, míg végre a vonatvezető úr be nem tette a lábát a mi nemes kompániánkhoz. A mi most következett, az már több volt mint tréfa, és mentsen meg a jó Isten attól, hogy valaha még ilyen helyzetbe jussak.

A kalauz rémült kiáltást hallatott és ott szemem láttára megnyomta a vészjelzőt. A vonat sík mezőn megállott, s valamennyi utas, vezető, kalauz, mind a mi kupénkhoz szaladt, de épp oly gyorsan illant is el onnét, kiabálva iszonyatosképpen:

— A kolera! a kolera! Az egész társaság megkapta a kolerát!

Persze az én kedves barátaim erről mit se tudtak, ők aludtak csendesen, mintha mi sem történt volna.

Egyszóval, hozzánk senki sem mert nyulni. Mindenki váltig erősítette, hogy ez a kolera. Hisz a görcsben való heverés, a hányás, minden arra mutatott. A mi pedig ezután történt, arra csak rémülettel tudok visszagondolni. A vonatról ugyanis a mi kocsinkat szépen lekapcsolták. A vonat tovább robogott, mi pedig szépen ott maradtunk egy kalauz felügyelete alatt. Ez, úgy látszik, bátrabb természetű volt, mert egy szolga segítségével átrakosgatott mindnyájunkat egy parasztkocsira, és azon mentünk, mentünk, még ma sem tudom, hová. Én is jól el lehettem ázva, mert nem volt annyi erőm, hogy csak egy szót

szólhattam volna. Végére megálltunk. Valami falu lehetett. Mindenki talpon volt és mindenki teli torokkal kiabálta:

— El kell őket égetni! Meg kell őket semmisíteni, különben mi is megkapjuk a kolerát!

— No, — gondoltam magamban, — ez bizony már egy csöppet sem tréfa!

Hála Istennek, végre a bíró úr, tisztelem az eszét, megparancsolta, hogy rajtunk a következő dezinficziálás hajtassék végre:

— Mivel első sorban, — kezdé erőteljes szavakkal, — meg kell mentenünk a szerencsétleneket, azonkívül, szintén első sorban, falunk jólétéről gondoskodni muszáj, vetköztessék le az összes betegeket. A ruha aztán szemem láttára elégettetik, a bennök levő tárgyak pedig a község-házában lepecsétel-
tetnek!

És a parancs csakugyan szórul szóra végre is lőn hajtva. Az egész környéket megvilágította a mi drága ruháink lángja. Elég drága világító szer.

— Tétessenek pedig most a betegek, — folytatá komolyan a bíró, — mindegyik külön-külön lópokróczba és vitessenek rögtön a Bagi János nagy üres istálójába. Mielőtt azonban ez megtörténik, az egész istáló bokáig érő karbolvizzel locsoltassék be, úgy szintén a betegek feje és teste arasznyi karbolporral hintessék be!

Szép kilátások, ugyebár? És minden úgy történt, a mi-ként a bíró úr beszéle.

— És mivel, — végezte be a bíró úr parancsát, — orvos a községben nincs, hivassék el rögtön a ludasi ló-doktor, hadd tegye meg ő a további intézkedéseket!

Ilyen állapotban feküdtünk jó ideig, míg végére én is meg barátaim is, a nagy büztől meg nedvességtől lassankint kijózanodni kezdtünk. Eleinte mindegyik azt gondolta, hogy esik az eső. Iszonyatosan néztünk ki. A fejünk vörös karbolporos volt, az arcunk mindenféle poloskakenőcsesél volt bekenve, a kezünk, lábunk pedig közönséges kátránnyal. Én aztán elmondtam mindent, a hogy történt. És egyikünk se nevetett. A dolog nagyon is komoly volt. Önkénytelenül az anyósaimra gondoltam, ha ezek most betoppannának, okvetlenül megkapnám a kolerát, — de ők is.

Alig vártuk a reggelt. Bár ólomlábban, elérkezett végre az is a ludasi lódoktorral együtt, a ki teljesen egészségesnek találta a pácienseit.

Sohse volt jobb dolga a cz—i szabónak, elfogyott az egész ruhakészlete.

A legszebb a dologban pedig az, hogy a cz—i bíró büszkén veregette a mellét, azt állítván, hogy ő gyógyított ki bennünket a kolerából, mi pedig most is tudjuk, hogy soha sem voltunk közelebb hozzá, mint éppen akkor.

Bizony, bizony, kolerás időben nem bankettezem többé.

Mezey Gyula.

Sorozáson.

Orvos. No, fiam, téged az Úr Isten is lóra teremtett, hát huszárnak soroztatlak be.

Ujonez. Csak a doktor úr ne adjon lovat alám, mert az biztosan a — szent Mihály lova lesz.

Körülírva.

A. No, barátom, hogy tetszik a menyasszonyom? Nemde, jól választottam?

B. Mindenesetre, egy tekintetben legalább nagy előnyben van fölötted.

A. És mi volna az?

B. Sokkal jobb izlése van, mint neked.

Az élet iskolájában nincsen szünet.

*
Némely könyvben nincsen hiba, mégis hiba, hogy kikerült a sajtó alól.

*
A ki be van zárva, annak sok szabad ideje van.

Világfájdalom.

Az öreg Morgónak nem jól megy a dolga,
Tegnap is élém állt váltig panaszkodva:
«Bárhogy is próbálom, mit sem ér, hiában,
Nem érdemes élni a mai világban!

Nagy az adó szörnyen, hozzá sok a gyermek,
Hej, sok idő kell, míg mind felnövekednek;
Kamaszkorba' van már — igaz — kettő, három,
Mégis enyém a gond s csak rajtam a járom.

Oszt' a mesterséggel jaj, hogy öl a méreg!
Tán ha legyet fognék, jobban élhetnék meg!
Nyelvemen a szívem, száz annyi, mint egy szó,
Lettem volna inkább bármi, csak ne «cseszkó»!

Itt a rúdon a sok nyalka csizma készen,
Nem keresi senki, nem kell fele pénzen!
Ha lesz a vásáron egy, kettő eladva,
A bőr ára jön meg, — semmi haszon rajta.

S ott van a faluknak eladó lánynepe,
Csizmáját vasárnap hány veszi kezébe,
Hóna alatt viszi a templomajtóig
És belé csak ott, mán a küszöbön bújik...

S mennyit kell évődni egy vagy két legénnyel,
Ehhez uram nem is csizmadia-vér kell!
Pedig majd mind kontár a mesterségébe',
Még a kerekítő sem áll a kezébe.

És mindazonáltal parancsra nem adnak,
A mesteröknél is sokkalta urabbak;
Ugy sétafikálnak, akár a miniszter,
Hogy cseszkó-legények, rájok ki sem ismer.

Keztyűsen feszítnek, divatosan járnak,
Drága vergóniát füstölnek ma már csak,
Én hajdanta bezzeg legénynapjaimban
Egy hosszú cigárét négy vasárnap szittam.

... Sok vón' elbeszélni és elősorolni
A bökkenőt, a bajt s hogy panaszra ok mi;
Oda az ős virtus, vége minden jónak,
Jobb ma nem is élni szegény halandónak!...

És az öreg Morgó neki keseredve,
Eldobta a sámfát műhely-szögeletbe;
Felsőhajtott és ment a «három rókába»,
Gyógycsöppeket szédni világfájdalmára.

Kunsági B.

Kávéházban.

Jogonc. Jean, figyelmeztessen holnap, hogy ma elfelejtettem fizetni!

A kötszócska.

— Ajánlatát, kedves doktor úr, elfogadom; én adok leányommal hozományul ötevenezer forint készpénzt, vagy kétezer forint évi járadékot.

— Miért «vagy»? hiszen az «és» sokkal jobb kötszó.

Az ájtatos.

Asszony. No, én készen vagyok, mehetünk a templomba. De te miért káromkodol oly borzasztóan?

Férj. Már hogy ne káromkodnám, mikor sehol se találok az imádságos könyvemet!

Lélekvándorlás.

— Ha férfit látok, a ki egy nő előtt térdel, — így szólott egy gyakorlott házasságos ember, — s annak kezét, szívét, vagy mind a kettőt kéri, mindig a lélekvándorlásra gondolok és azt hiszem, hogy az ilyen emberben a teve lelke lakozik, a mely mindig letérdel, midőn reá a legnehezebb terhet rakják.

Gyöngéd ezézés.

Udvarló. Ime, drága angyal, fogadja tőlem a mai nap emlékéül ezt a csekélységet!

Hölgy. Ah! egy csokor... Azt hiszem, édes Károlyom, egy gyémánttal kirakott mellű sokkal tovább emlékeztetne önre e gyorsan hervadó virágoknál.

Ez is elégtétel.

A. Mit! te Botostól tegnap egy pofont kaptál és szépen zsebre dugtad? Hát nincs szándékodban elégtételt venni?

B. Már vettem is: az egész éjen át ütlegeltem miatta a — feleségemet.

A megnyert fogadás.

Zsiga cigánynak csak féllába volt, a másik féllábát ellőtték (Zsiga állítása szerint a szabadságharcban). Sok tréfát csinált ezzel a féllábal, a melyet lelőttek. Egy ízben valami kókler kompánia tartott «hajmeresztő mutatványokat» Abonyban. Különösen egy jongleur látszott utolérhetetlennek, akkorákat bukfenchezett, mint egy megbokrosodott sárkány.

Zsiga egy szép napon — jobban mondva este — fogadott a taljával, hogy ő magasabbra tudja feldobni a lábát, mint akármilyen kókler. Ez persze nevetett rajta, annál is inkább, mert látta, hogy Zsiga sánta.

A «művész» kitett magáért; de mit tehetett Zsigával szemben, a ki lecsatolta a féllábát és kedélyesen labdázott vele.

Máskor meg valami «Herkules» hozta extázisba a falu népét. Evvel meg Zsiga abba fogadott, hogy nincs az Istennek az a kóklere, a ki utána csinálja, a mit ő megcsinál. Aztán elővett egy baltát és ketté vágta a lábát. Könnyen tehetette, mert hiszen fából volt.

— No, nímét, ezt csináld utánam!

Emlékeztető.

Akadémiai tanár. Ebből láthatják önök, milyen veszélylyel jár még manapság is a vadászat. (Egy erdészakadémikus fejét rázza.) Tamásfi, ön talán kételkedik benne? Nos, várjon csak, ha majd egyszer az erdőn egy vaddisznóval találkozik, gondoljon *rám!*

A komolyan vett előadás.

A kolozsvári színházban E. Kovács Gyula aratott sikert a «Kean Edmund» című drámában. Midőn a darabban kihirdették, hogy Kean megőrült, s ennél fogva az előadást nem folytathatják, a karzaton egy atyafi feláll helyéről s igyekszik kifelé.

— Hová mén, komé? — kérdik tőle a mellette ülők.

— Hová mennék, ha nem haza! Hát nem hallották kelmetek, hogy nem folytatják az előadást? Bizony kár azért a Kovács Gyuláért, hogy olyan hirtelen megőrült, mert meg kell adni, jó színész volt ő kelme!

Esküvő akadálylál.

Pap. Ez az ember be van rugva. Ily körülmények között nem eskethetek meg benneteket.

Menyasszony. Kérem igen szépen, főtisztelendő úr, tessék mégis összeadni beunünket, mert ismerem jól a jegyesemet: józan korában semmi körülmények között se venne el feleségül.

Az operában.

Álmosdy (a «Mesterdalnokok» előadásán oldalba böki szunnyadó szomszédját). Ebredjen fel hát! Nem tudnám, miért kellene önnek nagyobb élvezetben részesülni nálamnál, mikor ön is csak annyit fizetett a támlásszékeért, mint én!

Azok a férfiek.

473

Nő. Hiába beszélsz nekem, azt el nem vitathatod, hogy egy nő csak úgy lehet igazán szép, ha az öltözéke is szép.

Férj. Az már nem áll; hiszen Venusnak semmiféle öltözéke se volt!

Szórakozottság.

Idegen. Itthon van Morgó úr?

Szobalány. De hiszen Morgó úr már a múlt évben elköltözött innen!

Idegen. Ah, bocsánat az alkalmatlankodásért, akkor majd máskor jövök.

Nagyság.

Nagy volt... mind csak
Őt csodálták,
Érte zengtek
Bósz hozsánnák.

Még sem oly nagy —
Sejték később,
S gáncsolni is
Kezdték őt.

Kérdik: hol a
Modor, szív, agy?
S megtudták: csak —
Képe volt nagy.

Huan Béla.

Jó nevelés.

Mama. Gizella, szaladj át csak hamar Péterházyéhoz s mondd meg, hogy láng csap ki a kéményökből!

Gizella. De, mamácskám, ma péntek van, Péterházyék pedig csak minden szombaton fogadnak. Hát majd csak holnap megyek át hozzájuk.

A magyar varga.

(Petőfiből kifordítva.)

Seimnek kaptafája
Sarokban van, szurok rágja,
Szurok rágja, nem ragyog,
En magyar varga vagyok!

Munkaszünet csak az élet,
«Blaumontagon» is henyélek,
Legényemé a dolog,
En magyar varga vagyok!

Mit törődöm a vevővel,
A vevőnek tyúkszemével?
Majd elmúlnak a bajok,
En magyar varga vagyok!

Szaladj, Jóska, gyorsan borér',
Gazdád torka locsolást kér,
Vizet csak nem ihatok,
En magyar varga vagyok!

Tán kolerás vízzel éljek?
A vizivók vérszegények;
Bort iszom, sört vagy snapszot,
En magyar varga vagyok!

Ósi joggal, szurkos házban,
Éltemet ha elpipáztam,
Elvisznek a «szurkosok»,
En magyar varga vagyok!

Van igaz egy tudományom,
Ebben párom ritkán látom:
Politizálni tudok,
En magyar varga vagyok!

Milyen jó, hogy nem dolgozok,
Kunsaftom van nem igen sok,
Van rossz kaptafám, de sok,
En magyar varga vagyok!

Dr. Aurisztus.

Zenekedvelő.

— Ön, Fülesdy úr, nem szereti a zenét?

— Dehogyan nem, csak hogy nagyon álmosító hatása van rám; legalább gyerekkoromban rögtön elaludtam, mihelyt dudolni kezdett a dajkám.

Gyermek-ész.

Lajoska (az erdőben a kakuk szavát hallgatva). Ugy-e, papa, a kakuk okos állat?

Apa. Már miért volna okos?

Lajoska. Mert meg tudja mondani, hogy hogyan hívják.

Kivágta magát.

Egy országgyűlési képviselő választókerületében körutat járt, egy részt hogy beszámoló beszédét megtartsa, más részt hogy a jövő választásokra magát választói kegyeibe ajánlja.

A jelenlevő választók közül elébe lépett egy kun parasztszólott a képviselő úrhoz:

— Szélp, nagyon szélp, hogy a nagyságos úr meglátogott minket; de hát egy kis baj van a jövő választásra nézvést, mert mi az ujságokban soha sem olvastuk, hogy

a nagyságos úr a képviselőházban csak egy kukkot is szólott volna a mi érdekünkben.

— Azt nem érte kigyelmed, kedves polgártárs, — szólott a képviselő. — Hát nem olvasták kigyelmeitek gyakran az országgyűlési rovatokban ezeket a megjegyzéseket: «Általános moraj.» No hát, látják, én is ott vagyok mindig azok között a képviselők között, a kik ezt szokták cselekedni. Azután lármázok és tombolok, tapsolok és abezugolok, egyszóval mindenütt ott vagyok, a hol kell.

Gabi czigányprimás beállít K. városának egyik óráshoz, hogy igazítsa meg az ő zsebóráját. A cseh származású órás hazánk nyelvét csak hallásból ismeri; annál otthonosabb azonban a zenében. Minthogy tehát beszéd útján sehogy sem tudtak egymással megegyezni az éraigazítás árát illetőleg, Gabinak jó ötlete támadt. Oda szól az órásnak:

— Tudja mit, Venczel úr? Így nem értjük meg egymást, hanem, minthogy ön úgy is ért a zenéhez, hát majd elhegedülöm, a mit értésére akarok adni.

S valóban a czigánynak pompásan sikerült az ujonnan feltalált szólásmód, mert a zenén föllekesült órás mindenre rá állott, a mit a czigány kívánt.

Látszerésznél.

Vidéki. Ez tehát egy valódi üvegszem, látszerész úr?
Látszerész. Igen.

Vidéki. Dejszen ez nem is átlátszó; hát hogy lát rajta keresztül, a ki viselni fogja?

Az utolsó remény.

Apa. A természettudósok már elmentek, a dalárverseny is elmúlt, és ti még most is hajadon fővel vagytok. Jövő nyáron jönnek a régiségbuvárok, — ezekbe vetem utolsó reményemet!

Nehéz kérdés.

A. Ugyan hogy juthatott Balekfy arra a gondolatra, hogy azt a hóbortos Arankát nőül vegye?

B. Ő is egyre azt kérdi magától a menyegzője óta.

Mahagoni butor.

— Látná csak, a vejemnek milyen szép butorzata van, — dicekszik szomszédasszonyának a hentesné, — csupa *makaroni* butor!

Az utcán.

Egy falusi atyafi nagyban nógatja az időben jól előre haladt két szamarát, melyek azonban a sok nógatás dacára is csak a megszokott lustasággal húzzák a kordén ülő atyafit, a ki végre erősen kifakad és torkaszakadtából rájuk kiált:

— Ej, ha leszállok, de mellétek állok!

Meghallja ezt egy közelben ácsorgó gyerkőc s oda szól neki:

— Bácsi, akkor hárman lesznek ám!

De nem is ácsorgott tovább, hanem ugyan csak nyakába szedte a lábait.

Leleplezés.

A. Nem Hiuházné megy ott a járda tulsó oldalán?

B. De igen; a ki pedig vele megy, az a testvére.

A. Oh, nagyon jól ismertem, mikor még a *leánya* volt Hiuháznénak.

Ez is vélemény.

— Hogyan vélekedik ön az öngyilkosokról?

— Ha meghaltak, el kell őket temetni.

Elárulta magát.

— Imádom az ön leányát, s a föld legboldogabb embere volnék, ha kezét megnyerhetném.

— Uram, kérése igen megtisztelő reám nézve. De melyik leányomat akarja nőül venni?

— Teljesen belenyugszom az ön választásába.

Törvény előtt.

Bíró. Hogy hívják önt?

Vádlott. Silberstein Iezig utódja és kompanistája.

Az élet-elixir.

— No, Mihály bácsi, meghalt-e már a felesége? — kérdezősködött az orvos egy nehéz betege felől, a kiről már előtte való nap végképen lemondott.

— Még nem, doktor úr, — volt a válasz, — a szomszédasszonyom még szóval tartja.

Bíró előtt.

Bíró. Feleljen, Szabó János, hogy merete maga Bíró Jánost ökörnek nevezni?

Vádlott. Tekintetes bíró úr, én nem cselekedtem azzal semmi rosszat.

Bíró. Ne beszéljen itt összevissza sületlen és tárgyaltan dolgokat! Egyenes feletet adjon arra a kérdésre, hogy mi joggal nevezte őt ökörnek?

Vádlott. Hát csak azon a jogalapon neveztem őt ökörnek, mert mi unokatestvérek vagyunk.

Helyes ok.

Civil. Én mégis felette szigorúnak tartom azt, ha egy katonát azért bezárnak, mert kabátjáról egy gomb hiányzik.

Százados. Ugy találja? De várja csak be a következményeket: ha az a katona háborúban a golyózáporban áll, és egy golyó éppen ott találja, a hol a gomb hiányzik, akkor már egy harcossal kevesebb van. És ha ez az eset egynehány száz-ezerszer ismétlődik, akkor az ördög az egész armádiát elviszi.

Kivágta magát.

A bagosi hívek lelkipásztora egyik szónoklatában a többek közt így szónokolt: «A ki ezen a világon gazdag, az a másvilágon szegény lesz; a ki pedig ezen a világon szegény, az a másvilágon gazdag lesz.»

A predikáció után oda furakodik hozzá az egyik atyafi s azt mondja neki:

— Tudja mit, tisztelendő úr? A mai prédikációja mind a kettőnkön segíthetne. Én szegény vagyok, a tisztelendő úr meg gazdag s így a másvilágon szegény lesz. Hát adjon nekem ezer forintot, a másvilágon majd visszafizetem, akkor aztán magának is lesz pénze.

— Kedves fiam, tévedésben vagy, — vágta ki magát a lelkiatya. — Ha én neked most ezer forintot adok, akkor gazdag leszel itt, a másvilágon tehát szegény, s ennél fogva nem bírod visszafizetni.

Előrelátás.

I. vendég (miután már egy palaczk óbort megivott). No, Isten áldja meg Taplós úr!

II. vendég. Hát már haza akar menni?

I. vendég. Dehogyan akarok, hanem ha még ezt az üveg bort is megittuk, nem fogjuk már egymást ismerni.

Gyermek-észszel.

Mama. Margitka, mit csináltál az új babádnak a szájával?

Margitka. Semmit, mama, csak ki akartam venni a fogait, hogy egy pohár vízbe tegyem, mint te szoktad minden este a tiedet.

Felhívás előfizetésre.

477

Kérjük olvasóinkat, kiknek előfizetésük mult hó végén lejárt, s a humornak mindazon barátjait, a kik lapunk előfizetői közé óhajtanak lépni, az előfizetés összegének mielőbb való beküldésére, nehogy a késedelem a lap gyors szétküldésének útját állja.

AZ ELŐFIZETÉS ÁRA:

októbertől december végeig --- 2 frt.

októbertől márczius végeig --- 4 frt.

Az előző évfolyamokból is áll még néhány teljes példány rendelkezésünkre, melyet előfizetőink 4—4 frtért rendelhetnek meg.

Az *Urambátyám* kiadóhivatala.

Budapest, K. K. Sokat kíván egyszerre. A tulságosan önérzetes hang sehogy se fér össze dolgozatainak irodalmi becsével, mely minden körülmények között nagyon szerény. Neve pedig, melyet a legjobb akarattal se lehet jóhangzásúnak nevezni, többet ártana, mint használna neki. — *Tab, W.* Jobbára jók, részben igen jók; csak a tintája rosz. Inkább írónnal dolgozzék, mint ilyen tintával! — *Budapest, A. Z.* Egyiket képpel, a többit a nélkül. — *Lexi.* Kevés híján mind bevált. — *Budapest, H. N.* Most is akad köztük néhány használható. — *Budapest, B. A.* Az ötlet jó s nincs is minden humor nélkül feldolgozva, csak hogy végtelenül hosszúra nyújtotta; no de segítünk rajta. — *Styx.* Egyiket már közöltük, a többi még ismertebb. — *Kolozsvár, K.* Jól esattan, nem is marad kiadatlan. — *Budapest, U. B.* Az adomák jobbnál jobbak, nem ám a rigmusok. — *Budapest, Z. O.* Jónak jó; de illusztrálásra nem alkalmas, mert e kettő nem mindig jár együtt. — *Apollo.* Kevésbé vaskosak is lehetnének. Egyiket se használhatjuk. — *Budapest, Z. Á.* Sajnálattunkra ilyesmivel nem foglalkozhatunk; de módját ejtjük, hogy a megjelenés után kárpótlást találjon. Addig tehát türelem!

— **A Gróf Esterházy-féle cognac-gyár** magas elismerésben részesült **Bismarck** herceg, a német birodalom hatalmas és nagy megteremtője részéről. Varzinban, f. é. ang. 30-án kelt **Bismarck** herceg sajátkezűleg írt levele, melyben «**kitünőnek**» és «**tökéletesnek**» mondja a gróf Esterházy-féle cognacot.

Iskolás gyermekek
 részére szükséges fehérnemű
 nagy választékban kapható
Kanitz Ferencz és Társa
 fehérnemű és vászon-üzletében
 Budapest, IV., hatvani-utca 11.

A «Franklin-Társulat» kiadásában Budapesten meg-
 jelent és minden könyvkereskedésben kapható:

MEDEA.

Szomorújáték öt felvonásban.

Irta

Grillparzer Ferencz.

Németből fordította: **Hegedüs István.**

Ára füzve 30 kr.

A tenger és szerelem hullámai.

Szomorújáték öt felvonásban.

Irta

Grillparzer Ferencz.

Ford. Ivánfi Jenő.

Ára füzve 30 kr.

Tisztán kölesönös.
 Részvényesei nincsenek.

Az összes nyereség a
 biztosítottak javára esik.

THE MUTUAL

new-yorki életbiztosító-társaság
 alapított 1843.

826 millió frk biztosítéki alapjával
 a legnagyobb pénzügyintézet a világon.

Biztosít emberi életet a legkülönbözőbb és legelőnyö-
 sebb módok szerint.

Prospektussal és tüzetesebb felvilágosítással
 szolgál a

magyarországi vezérigazgatóság
 Budapest, Bécsi-utca 5. szám.

Hat aranyérem, díszkereszt és díszoklevelek.

„Csak akkor valódi, ha a sértetlen dugón az égetett felírás van: «Gróf Esterházy Géza.»

Cognac

Gróf Esterházy Géza
 saját gyártmánya

orvosi tekintélyek által ajánlva
 felette kellemesen és jól izlik,
 minőség tekintetében bár-
 melyik francia gyárt-
 mányval versenyezhet,
 ára pedig sokkal olcsóbb.

Különlegesség

a * * * * cognac,

mely mindenütt kapható.

Cognacunk tiszta borból idegen
 anyagok hozzávegyítése nélkül
 francia mód szerint készül, s
 ezért járványos betegségeknel,
 különösen **kolera ellen**
 óvszerül sikerrel használható.

A Gróf Esterházy Gézaféle cognacgyár igazgatósága
 Budapesten, VI., külső váci-út 23.

Páris, Lipcse, Bordeaux, Nizza, Berlin, Brüsszel.

Szakértői vélemény: A forgalomban levő valódi francia cognacokkal vetekedhetik.

Most jelent meg!

Minden könyvkereskedésben kapható:

KOSSUTH LAJOS ÉLETE ÉS PÁLYÁJA.

Irta

ÁLDOR IMRE.

Második, teljesen átdolgozott kiadás.

Ára füzve 40 kr., keménykötésben 60 kr.

Dr. VAJDA EMIL.

KOSSUTH LAJOS

ÉLET- ÉS JELLEMRAJZ.

Negyvennyolcz képpel.

Ára vászonkötésben 1 frt 40.

Részletfizetésre!

Részletfizetésre!

JUSZT TIVADAR

férfiszabó-mester

Budapest, VII., Erzsébet-körut 24. szám.

Elvállal mindennemű gyermekruha készítését, valamint katonai egyenruhákat mérték szerint jó, és pontos kiszolgálás mellett. Dus választék legfinomabb angol és francia szövetekben. Rendes évi lakóknak és hivatalnokoknak részletfizetésre, árfelemelés nélkül.

A «Franklin-Társulat» kiadásában Budapesten megjelent és minden könyvkereskedésben kapható:

Csiky Gergely regényei, elbeszélései és színművei.

Csiky Gergely. Elbeszélések. Füzve	2	frt.
Vászonkötésben	2	frt 60 kr.
— — Arnold. Regény. Füzve	1	frt.
— — Az Atlasz-család. Regény. Füzve	2	frt.
— — Az atyafiak. Regény. Füzve	1	frt 50 kr.
— — Sisyphus munkája. Regény. Füzve	1	frt.
— — Az első és második. Elbeszélés. Füzve	30	kr.
— — A zokoli uraság két leánya. Elbeszélés. Füzve	30	kr.
— — Anna. Dráma 1 felvonásban. Füzve	20	kr.
— — A nagyraemelt. Vigjáték 3 felvonásban. (A m. t. Akadémia 1889-ki pályázaton 200 arany Karácsonyi-díjat nyert). Füzve	40	kr.
— — A nagymama. Vigjáték 3 felvonásban	30	kr.

A «Franklin-Társulat» kiadásában Budapesten megjelent és minden könyvtárban kapható:

Egy évig mondurban.

Karcolatok
az egyévi önkényes-életből.

Irta

Kacziány Géza

(gyaloghuszár).

Ára füzve 1 forint.

MAGYARHON ELSŐ, LEGNAGYOBB ÉS LEGIOBB HIRNEVŰ ÓRAÜZLETE.

Alapítatott 1847.

Brauswetter Janos
Szegeден, Ca. és kir. kizárólagosan a remontoir-és műórás, főátalója a remontoir-és műórás, főátalója stb. stb.

ÓRAK, EKSZEREK 10-évi jótállással
RÉSZLETFIZETÉSRE

Képes árjegyzék bérmentve. Javítások pontosan eszközöltetnek.

Nagy képes árjegyzék ingyen és bérmentve!!

Sternberg Armin és Testvére

Ugyszintén harmonikáról szóló külön árjegyzék

Hangszer - Ipar - Telep

Saját készítményű mindennemű vonó-, verő-, fa- és rézfúvó-hangszerek s azok kellékei és hozzávalóinak nagyválasztéku raktára
Mindennemű hangszerek javítása pontosan eszközöltetik!!

Budapest, Kerepesi ut 36.

GUMMI

és halhólyagok, francia gyártmány (ártalmatlanságért jótállás), orvosi tekintélyek és szaklapok által megbeszélve és különösen ajánlva. Tuzatonként 60 kr., 1, 2, 3, 4 és 5 frt. *Capotes Americains* teszta 2 frt. *Sajeti Sponges* női óvszerek, Prof. Lister módszere, teszta 1, 2, 3 és 4 frt. **Ujdonságok.** *Pelyporus avantage* 1 frt 50 kr. Ujjonnan javított női óvszer 1886. márcz. 22. óta forgalomban, nagy előnyökkel bir nagy kedveltség miatt. Valódián csak

Feitel Lipótnál

kapható, Wien I., Kärnthnerstrasse Nr. 63 U. cs. k. kereskedelmi törvényszékileg bejegyzett cég és Páris, 13. Rues petites Ecuries, készpénz vagy utánvét mellett. Egyetlen párisi képviselő Ausztria-Magyarország részére. Egy teljes, használható 12 darabot tartalmazó minta-collectio 1 frt 80 kr.-ért. Magyar levelezés.

ANGLO-NYOMDA

Gránátos-utca 20. BUDAPEST, Gránátos-utca 20.

A Károly-kaszárnyával szemben.

Ajánlja légszeszerőre berendezett, s a jelenkor kívánalmainak minden tekintetben teljesen megfelelő legújabb és legdivatosabb betűkkel ellátott könyvnyomdáját, hol minden néven nevezendő nyomtatványok, u. m.: folyóiratok, önálló művek, üzleti kimutatások, árjegyzékek, falragaszok stb. a legkisebbtől a legnagyobbig pontosan és jutányosan készíttetnek.

„Anglo-nyomda papirraktára“ Erzsébet-körút 54. sz. (a nagy-körúti fürdő átellenében).

SCHWARZ GYULA

HIRDETÉS-FELVÉTELI IRODÁJA,

Váci-utca 10. BUDAPEST, Váci-utca 10.

Minden bel- és külföldi hirlap számára szigoruan az árszabály-
szerinti árak mellett vesz fel hirdetéseket. A „Bolond Istók“ és az
„Urambátyám“ kizárólagos hirdetés-felvételi irodája itt létezik.
Fogalmazás és a hirdetések csoportosítása a leghatásosabb alakban
történik. Fölvilágosítások a bármely esetben legalkalmasabb lapok-
ról, valamint költségjegyzékek a legkészségesebben adatnak.